

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο Σχέδιο Νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για την αμοιβαία προστασία και προώθηση των επενδύσεων και των ρηματικών διακοινώσεων σχετικά με την τροποποίηση του άρθρου 1 παρ. 4 αυτής»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

1. Την 13^η Μαρτίου 2002 υπεγράφη στην Αθήνα, μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελλάδος και του Ιράν, Συμφωνία για την αμοιβαία προστασία και προώθηση των επενδύσεων.

Η Συμφωνία αυτή είναι η τεσσαρακοστή Συμφωνία προστασίας επενδύσεων που συνάπτει η Ελλάδα μετά το 1989 (οι υπόλοιπες έχουν συναφθεί με την Ουγγαρία, το 1989, με την Τσεχοσλοβακία, το Ζαΐρ την Αλβανία και τη Ρουμανία το 1991, με την Κύπρο, τη Λ.Δ. της Κίνας, την Πολωνία και την Τυνησία το 1992, τη Βουλγαρία, την Αρμενία, τη Ρωσία και την Αίγυπτο το 1993, με το Μαρόκο, την Ουκρανία και τη Γεωργία το 1994, με την Κορέα και τη Λεττονία το 1995, με την Κούβα, τη Χιλή, τη Λιθουανία και την Κροατία το 1996 και με το Ουζμπεκιστάν, την Εσθονία, τη Σλοβενία, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας και τον Λίβανο το 1997, την Μολδαβία και τη Νότιο Αφρική το 1998, με την Αργεντινή το 1999, με την Τουρκία, το Μεξικό και την Βοσνία - Ερζεγοβίνη το 2000, με το Ιράν και το Καζακστάν το 2002, με την Συρία το 2003, με το Αζερμπαϊτζάν το 2004 και με την Ιορδανία το 2005) εντάσσεται δε στις προσπάθειες της χώρας μας για ανάπτυξη των διμερών οικονομικών της σχέσεων, ιδίως με χώρες που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τους Ελληνες επενδυτές, σε σύγχρονες βάσεις.

2. Γενικά, οι Συμφωνίες για την Προώθηση και την Προστασία των Επενδύσεων (Σ.Π.Π.Ε.) συμβάλλουν στη δημιουργία ευνοϊκού επενδυτικού κλίματος στις χώρες που τις συνάπτουν, αποτελούν αποτελεσματικό εργαλείο προστασίας των επενδυτών σε διεθνές επίπεδο και, σε συνδυασμό με ευνοϊκές οικονομικές προοπτικές, η ύπαρξή τους αποτελεί, συχνά, αποφασιστικό παράγοντα στην επιλογή των επενδυτών, όσον αφορά τη χώρα υποδοχής της επένδυσης.

3. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται διεθνώς αυξημένο ενδιαφέρον για τη σύναψη Σ.Π.Π.Ε. δεδομένου ότι, για τις αναπτυσσόμενες χώρες, η προσέλκυση επενδύσεων θεωρείται μέσον για την εκβιομηχάνισή τους, την απόκτηση νέας τεχνολογίας και, γενικά, για την οικονομική τους ανάπτυξη, ενώ για τις

τεχνολογίας και, γενικά, για την οικονομική τους ανάπτυξη, ενώ για τις βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες η πραγματοποίηση επενδύσεων αυξάνει τη δυνατότητα των επιχειρήσεών τους να ανταπεξέλθουν στον διεθνή ανταγωνισμό, να αντιμετωπίσουν τα περιοριστικά μέτρα στο εμπόριο, που παίρνουν πολλές χώρες και να διεισδύσουν σε νέες αγορές.

4. Σκοπός της συμφωνίας με το Ιράν, όπως και όλων των Σ.Π.Π.Ε., είναι η εξασφάλιση νομικής προστασίας στις επενδύσεις που πραγματοποιούν επενδυτές του ενός Συμβαλλομένου Μέρους στο έδαφος του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

Η Συμφωνία περιλαμβάνει προοίμιο και 14 άρθρα, προβλέπει δεκαετή διάρκεια ισχύος, την πληρέστερη δυνατή προστασία των επενδύσεων από απαλλοτριώσεις και εθνικοποιήσεις, παραχώρηση εθνικής μεταχείρισης και μεταχείρισης του μάλλον ευνοουμένου κράτους στις εγκατεστημένες επενδύσεις, ελεύθερη εξαγωγή κεφαλαίου και κερδών και λεπτομερή διαδικασία επίλυσης διαφορών.

Ειδικότερα:

ΑΡΘΡΟ 1 : Περιλαμβάνει, για τους σκοπούς της συμφωνίας, τον ορισμό των "επενδύσεων", του "επενδυτή", της "αποδόσεως" της επενδύσεως και του "εδάφους" επί του οποίου ισχύει η Συμφωνία.

ΑΡΘΡΟ 2: Περιλαμβάνει τους όρους προώθησης των επενδύσεων επενδυτών του ενός Συμβαλλομένου Μέρους στο έδαφος του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

ΑΡΘΡΟ 3: Προβλέπει τους όρους πραγματοποίησης μιάς επένδυσης (σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας υποδοχής).

ΑΡΘΡΟ 4: Περιλαμβάνει τους όρους προστασίας των επενδύσεων επενδυτών του ενός Συμβαλλομένου Μέρους στο έδαφος του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

ΑΡΘΡΟ 5 : Προβλέπει μεταχείριση του μάλλον ευνοουμένου κράτους και εθνική μεταχείριση, όσον αφορά τους επενδυτές και τη λειτουργία των εγκατεστημένων επενδύσεων, εφαρμοζομένης της ευνοϊκότερας μεταχειρίσεως, με εξαιρέσεις από πλεονεκτήματα που απορρέουν από τη συμμετοχή των Συμβαλλομένων Μερών σε τελωνειακές ή οικονομικές ενώσεις, ούτως ώστε να κατοχυρώνεται η προνομιακή κοινοτική μεταχείριση, όσον αφορά την Ελλάδα, καθώς και από την εφαρμογή των διατάξεων συμφωνιών φορολογικού περιεχομένου.

ΑΡΘΡΟ 6: Προβλέπει την δυνατότητα εφαρμογής ευνοϊκότερης μεταχείρισης από την προβλεπόμενη στη Συμφωνία, εφ' όσον αυτή προκύπτει από συμβόλαιο μεταξύ επενδυτή και χώρας υποδοχής της επένδυσης.

ΑΡΘΡΟ 7: Προβλέπει αποζημίωση σε περίπτωση απαλλοτριώσεως ή εθνικοποιήσεως επένδυσης, οι οποίες μπορεί να γίνουν μόνον για λόγους δημοσίου συμφέροντος και με νόμιμες διαδικασίες.

ΑΡΘΡΟ 8: Προβλέπει μη διακριτική μεταχείριση σε περίπτωση ζημιών επένδυσης επενδυτή του ενός Συμβαλλομένου Μέρους, λόγω πολέμου ή άλλης ένοπλης σύρραξης ή άλλων εξαιρετικών περιστάσεων στο έδαφος του άλλου Μέρους, όσον αφορά την καταβολή αποζημιώσεων καθώς και υποχρεωτική αποζημίωση σε περίπτωση ζημιών από επίταξη.

ΑΡΘΡΟ 9: Προβλέπει την ελεύθερη και άμεση μεταφορά όλων των κεφαλαίων και πληρωμών, που σχετίζονται με επένδυση, σε ελεύθερα μετατρέψιμο νόμισμα.

ΑΡΘΡΟ 10: Αναγνωρίζει την υποκατάσταση του ασφαλιστή στα δικαιώματα του επενδυτή, σε περίπτωση που πραγματοποιηθεί πληρωμή βάσει εγγυήσεως που έχει παρασχεθεί σε επένδυση για μή εμπορικούς κινδύνους.

ΑΡΘΡΟ 11: Προβλέπει ότι η Συμφωνία καλύπτει επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία των Συμβαλλομένων, τόσο πριν όσο και μετά τη θέση της σε ισχύ, όχι όμως και διαφορές που τυχόν είχαν εγερθεί πριν από τη θέση της σε ισχύ.

ΑΡΘΡΟ 12: Προβλέπει τον τρόπο επίλυσης διαφορών που είναι δυνατό να ανακύψουν μεταξύ επενδυτή Συμβαλλομένου Μέρους και του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους (εθνικά δικαστήρια ή διεθνής διαιτησία, κατ' επιλογή του επενδυτή).

ΑΡΘΡΟ 13: Προβλέπει τον τρόπο επίλυσης διαφορών, σχετικών με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συμφωνίας, μεταξύ των Συμβαλλομένων Μερών (φιλικά και, εν συνεχεία, με διεθνή διαιτησία).

ΑΡΘΡΟ 14: Τελικό άρθρο, προβλέπει τα σχετικά με τη θέση σε ισχύ, διάρκεια, παράταση και λήξη της Συμφωνίας.

5. Το 2003 η ιρανική πλευρά ζήτησε με ρηματική διακοίνωση τη διαγραφή ενός κόμματος στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 4 του αγγλικού κειμένου της Συμφωνίας, το οποίο περιέχει τον ορισμό του εδάφους.

Τελικώς, με τις υπ'αρ. 150/12754 από 4 Οκτωβρίου 2004 και υπ'αρ. 1381.B4/26/AS 415 από 4 Απριλίου 2005 ρηματικές διακοινώσεις του Υπουργείου Εξωτερικών της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και της Πρεσβείας της Ελλάδος στην Τεχεράνη αντίστοιχα, συμφωνήθηκε η διαγραφή του κόμματος πριν από τη φράση «in accordance with international law» στο άρθρο 1 παρ. 4 του αγγλικού κειμένου της Συμφωνίας. Οι ανωτέρω ρηματικές διακοινώσεις υποβάλλονται για κύρωση από τη Βουλή μαζί με το κείμενο της Συμφωνίας.

6. Κατά την τελετή υπογραφής της εν λόγω Συμφωνίας στην Αθήνα, στις 13 Μαρτίου 2002, υπεγράφη μόνο το κείμενο στην αγγλική γλώσσα. Συγχρόνως, υπεγράφη Πρακτικό (Procès Verbal) μεταξύ των δύο Υπουργών, όπου προβλεπόταν ότι το περσικό και ελληνικό κείμενο της Συμφωνίας θα ανταλλάγουν για υπογραφή και θα υπογραφούν εντός 1 (ενός) μηνός από την ημερομηνία αυτή.

Δεδομένου, ωστόσο, ότι, όπως προαναφέρθηκε, η ιρανική πλευρά αποφάσισε να προτείνει την τροποποίηση του άρθρου 1 παρ. 4 του αγγλικού κειμένου της Συμφωνίας, η υπογραφή και ανταλλαγή του ελληνικού και του περσικού κειμένου αυτής πραγματοποιήθηκε τελικώς εντός του 2006. Με ρηματικές διακοινώσεις που αντηλλάγησαν μεταξύ των δύο πλευρών επιβεβαιώθηκε ότι, μολονότι το ελληνικό και περσικό κείμενο της Συμφωνίας υπεγράφησαν σε μεταγενέστερη ημερομηνία, η ημερομηνία σύναψης της εν λόγω Συμφωνίας ανατρέχει στις 13 Μαρτίου 2002 και ότι το ελληνικό και περσικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικά με το αγγλικό κείμενο αυτής που υπεγράφη στις 13 Μαρτίου 2002.

Θέτοντας τα παραπάνω υπόψη της Βουλής, εισηγούμεθα την ψήφιση του Σχεδίου Νόμου που υποβάλλουμε.

Αθήνα, 28 Δεκεμβρίου 2007

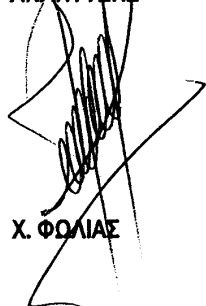
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

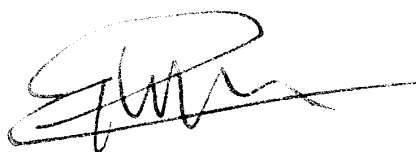
Χ. ΦΩΛΙΑΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Θ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Σ. ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ